

Dosarul nr. 2ra-1228/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (R. Pulbere)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Vascan, E. Palanciuc, V. Clima)

ÎNCHEIERE

04 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Scoraia Cristina, reprezentată de avocatul Ciuchitu Vitalie,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Compania Națională de Asigurări în Medicină împotriva Cristinei Scoraia cu privire la încasarea primei de asigurare obligatorie de asistență medicală și a penalităților,

împotriva deciziei din 13 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Scoraia Cristina și a fost menținută hotărârea din 30 iunie 2017 a Judecătoriai Chișinău, sediul central,

c o n s t a t ă :

La 30 decembrie 2016 Compania Națională de Asigurări în Medicină a depus cerere de chemare în judecată împotriva Cristinei Scoraia cu privire la încasarea primei de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru anii 2015, 2016 în sumă de 8112 lei și a penalității în sumă de 1675,13 lei .

În motivarea acțiunii a indicat că asigurarea obligatorie de asistență medicală are un caracter obligatoriu pentru toți cetățenii Republicii Moldova, iar pentru obținerea statutului de persoană asigurată nu se semnează contractul de asigurare și nu se negociază condițiile de asigurare, astfel că persoana devine asigurată prin efectul legii la momentul executării obligației de achitare a primei de asigurare.

Reclamantul a menționat că obligația de achitare a primei de asigurare este garantată prin prisma art. 5 alin. (1) lit. d) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală nr. 1585 din 27 februarie 1998, iar neexecutarea obligației de achitare a primei de asigurare în termen, atrage după sine aplicarea sancțiunilor pecuniare.

În acest sens, a indicat că Agenția Teritorială Centru a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, în temeiul art. 17 lit. a) Legea nr. 1593 din 26 decembrie 2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, efectuează evidența și controlul corectitudinii calculării și virării în termen în contul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină a primelor de asigurare obligatorii de asistență medicală în formă fixă, precum și încasarea penalităților și aplicarea sancțiunilor pecuniare.

A susținut reclamanta că în conformitate cu prevederile Regulamentului privind controlul achitării primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă și anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului cu privire la aprobarea unor acte normative nr. 1015 din 05 septembrie 2006, Agenția Teritorială Centru a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină este în drept să identifice fondatorii de întreprinderi individuale care se eschivează de la plata primei de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă, cu excepția pensionarilor și a persoanelor cu dezabilități și să înainteze în acest sens acțiuni în instanța de judecată pentru încasarea sumei debitoare.

A indicat că conform informației plasată pe site-ul oficial al Camerei Înregistrării de Stat, pârâta Scoraia Cristina este fondator al Întreprinderii Individuale „Scoraia Cristina” și în conformitate cu prevederile Legii nr. 1593 din 26 decembrie 2002, se atribuie la categoria de plătitori ai primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă care se asigură în mod individual. În conformitate cu art. 22 alin. (1) al legii menționate, persoanele atribuite la această categorie au avut obligația să achite integral prima de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a legii fondurilor de asigurare obligatorie de asistență medicală pe anul respectiv. Legea fondurilor asigurării obligatorii de asistență medicală pe anul 2015 nr. 74 din 12 aprilie 2015 a intrat în vigoare la 28 aprilie 2015, astfel că termenul de achitare a primei de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă pentru anul 2015 a fost până la 28 iulie 2015 inclusiv și constituia suma de 4056 de lei.

Conform Ordinului privind fondurile provizorii ale asigurării obligatorii de asistență medicală pentru anul 2016 nr. 661-A din 23 decembrie 2015, prima de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru anul 2016 calculată în sumă fixă în valoare absolută, constituie 4056 de lei, care urma să fie achitată până la data de 31 martie a anului de gestiune. Astfel, conform datelor Sistemului Informațional „Asigurarea Obligatorie de Asistență Medicală”, pe parcursul anilor 2015-2016 Scoraia Cristina, fondator al Întreprinderii Individuale „Scoraia Cristina”, nu și-a onorat obligația prevăzută de lege privind achitarea primei de asigurare obligatorie de asistență medicală în termenul legal stabilit.

Reclamantul a pretins că conform prevederilor art. 30 alin. (1) al Legii nr. 1593 din 26 decembrie 2002, neachitarea în termen a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală atrage după sine calcularea unei majorări de întârziere în proporție de 0,1% din suma datoriei pentru fiecare zi de întârziere, iar termenul de prescripție extinctivă pentru stingerea primelor de asigurare obligatorie și a penalităților aferente acestora este de 3 ani, în conformitate cu art. 17 alin. (4) al aceleiași legi.

La data de 20 septembrie 2016 în adresa pârâtei Scoraia Cristina a fost expediată somația de plată, dar care a fost ignorată.

Prin hotărârea din 30 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul central, acțiunea depusă de Compania Națională de Asigurări în Medicină a fost admisă integral și s-a dispus încasarea în beneficiul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, de la Scoraia Cristina, fondator al Întreprinderii Individuale „Scoraia Cristina”, a primei de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru anii 2015 și

2016 în mărime de 8112 lei și majorarea de întârziere în sumă de 1675,13 lei, iar în beneficiul statului a taxei de stat în sumă de 293,62 lei.

Nefiind de acord cu soluția adoptată, la data de 04 iulie 2017 Scoraia Cristina a declarat apel împotriva hotărârii din 30 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul central și a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii contestate cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 13 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Scoraia Cristina și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

În susținerea concluziilor sale instanța de apel a indicat că Scoraia Cristina, în calitatea ei de fondator și administrator al Întreprinderii Individuale „Scoraia Cristina”, fiind persoană fizică neangajată, cu domiciliul în Republica Moldova și inclusă în categoria de plătitori ai primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă, care se asigură în mod individual, potrivit pct. (1) lit. b) al Anexei nr. 2 la Legea nr. 1593 din 26 decembrie 2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, are calitatea de subiect al raportului de asigurare de asistență medicală și este subiect al plății primei de asigurare.

La 02 mai 2018 Scoraia Cristina, reprezentată de avocatul Ciuchitu Vitalie, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea ei și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat aplicarea eronată a normelor de drept material.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău la data de 01 martie 2018 a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale. Astfel, recursul declarat la data de 02 mai 2018 este depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Scoraia Cristina, reprezentată de avocatul Ciuchitu Vitalie, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Scoraia Cristina, reprezentată de avocatul Ciuchitu Vitalie, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Scoraia Cristina, reprezentată de avocatul Ciuchitu Vitalie.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Scoraia Cristina, reprezentată de avocatul Ciuchitu Vitalie, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru